

Condemnats a entendre's

«La competició electoral entre els partits independentistes és necessària i sana, però convé no perdre de vista que continuaran caminant plegats cap a l'objectiu comú»

El vicepresident d'Òmnium Cultural, Marcel Mauri, va respondre les preguntes de Joan Serra, periodista d'aquesta casa, en una entrevista (<https://www.naciodigital.cat/noticia/196356/marcel/mauri/jxcat/erc/estan/condemnats/entendre/de/spres/eleccions>) que serveix per fer un repàs ràpid a la situació política del país i a les conseqüències d'una repressió que només ha variat en les formes, però persisteix en tots els àmbits.

Diu Mauri que el dos principals partits independentistes, JxC i ERC, "estan condemnats a entendre's". La formulació de la frase, la tria del mot *condemnats* enlloc de *destinats*, per exemple, és el que hauria vingut al cap de qualsevol independentista que hagués hagut de respondre les mateixes preguntes. Tan evident com les divergències entre els dos partits és la certesa que es necessitaran l'un a l'altre per assolir l'objectiu final.

És una bona notícia que finalment superem el mantra de la unitat com a quelcom immanent a l'independentisme. La necessària col·laboració entre les diverses famílies del moviment no vol dir que tots els matisos hagin de dissoldre's en una única visió unitària i indiscutible. Després dels fets d'octubre del 2017, és imprescindible i fins i tot profilàctic que cada partit mesuri les seves forces i el grau de suport en unes eleccions una mica menys condicionades que les del 21-D.

És important també expressar amb claredat que, un cop dilucidat qui ha de liderar la nova etapa cap a la independència, els altres partits acceptin el mandat democràtic dels votants i col·laborin activament per apropar-nos a l'objectiu final compartit. Això demana que la campanya electoral -que ja ha començat de forma no oficial- remarqui les diferències i destaquï les virtuts pròpies i els defectes aliens. Però s'ha d'evitar fer sang, per tal que les ferides sigui superficials i cicatritzin a temps per quan toqui tornar a pactar un govern.

En resum, l'electorat independentista hauria de fer un exercici de maduresa política i evitar les acusacions creuades de traïdoria, botiflerisme i altres mals, i dedicar-se a valorar quina opció política ofereix un camí més plausible per avançar cap a la independència i a la superació de la repressió. Cal comprendre que l'escenari no és en cap cas dolent per a l'independentisme.

L'Estat segueix instal·lat en una greu crisi que afecta els fonaments del regim polític instaurant després del franquisme, i alhora el suport electoral dels que volen una república independent per a Catalunya no para de créixer, i és a punt de superar la barrera psicològica del 50%. Si ho fa, gran part de l'argumentari dels equidistants es fondrà com la neu al sol.